

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/45/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012211248
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012211248.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ FISCHMANN & PARTNERS, spol. s r.o., so sídlom Bratislava - Devín 4283, Bratislava, IČO: 36 839 663, 2/ AURE, spol. s r. o., so sídlom Na Hrádzi 164/15, Bratislava, IČO: 44 075 839, 3/ U. Q., bytom F. XX, Q., žalobcovia 1/ až 3/ právne zastúpení JUDr. Daliborom Kiselicom, advokátom so sídlom Námestie M. Benku 12, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, so sídlom Námestie SNP 33, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MK-2587/2012-51/14553 zo dňa 11. októbra 2012, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2532/2012-100 zo dňa 2. júla 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného č. MK-2587/2012-51/14553 zo dňa 11. októbra 2012, v spojení s rozhodnutím Pamiatkového úradu č. PÚ-12/817-7/5176/BRO zo dňa 14. júna 2012, do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej s poukazom na § 250c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) po tom, čo dospel k záveru, že návrh žalobcov 1/ až 3/ na odklad vykonateľnosti je dôvodný. Mal za to, že bez odkladu vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím by jeho okamžitým výkonom žalobcom hrozila ujma v oblasti výkonu akýchkoľvek stavebných úprav, čím by boli dotknuté vlastnícke práva vlastníkov nehnuteľností, ako aj strata predpokladanej miery zisku, spôsobená možným zmarením zhodnotenia vložených investícií na plánovaný podnikateľský zámer. Účastníkov poučil o možnosti podať odvolanie proti tomuto uzneseniu do pätnástich dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, dôvodiac tým, že z § 32 zákona č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu vyplýva, že žalobcom nebola odobraná možnosť vykonávania stavebných úprav, nakoľko

uvedené bez metodického dohľadu orgánov pamiatkovej správy by mohlo viesť k nenapraviteľnej strate pamiatkových hodnôt dotknutého územia, čím by sa úplne stratil význam dokumentovania a ochrany pamiatkového fondu a činnosť špecializovaných orgánov štátnej správy na úseku ochrany pamiatkového fondu by stratila svoju opodstatnenosť a význam.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval účastníkov na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Výslovné ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. znamená určenie rozhodnutia (uznesenia alebo rozsudku), proti ktorým možno použiť opravný prostriedok a aj určenie, ktorý opravný prostriedok je prípustný a ktorý je vylúčený.

V správnom súdnictve je opravný prostriedok prípustný iba, ak je to v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku výslovne uvedené. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak Občiansky súdny poriadok vo svojej piatej časti nepripúšťa voči rozhodnutiu opravný prostriedok, tento nie je možné podať a ani nemožno vzhľadom na osobitnú úpravu postupovať podľa všeobecných ustanovení, týkajúcich sa odvolania § 205 a nasl. O.s.p.

Podľa § 250c ods. 1 O.s.p. žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma. Ak predseda senátu nevyhovie žiadosti, upovedomí o tom účastníka.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ak bolo konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/, súd vykonateľnosť rozhodnutia odloží uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie.

Ako je uvedené vyššie v správnom súdnictve podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je prípustné použiť len ten opravný prostriedok, ktorý je výslovne uvedený v tejto časti. Výslovné pripustenie odvolania, pokiaľ ide o odklad vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, je uvedené v ustanovení § 250c ods. 2 O.s.p. V odseku 1 citovaného ustanovenia však nie je ustanovené, že proti uzneseniu, ktorým predseda senátu rozhodne o odklade vykonateľnosti, je prípustný opravný prostriedok, a preto odvolanie proti takémuto uzneseniu prípustné nie je.

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Vzhľadom na to, že v predmetnej veci piata časť Občianskeho súdneho poriadku odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu krajského súdu nepripúšťa, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného v zmysle citovaného ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti výroku o odložení vykonateľnosti zo strany krajského súdu nezakladá ich procesnú legitimáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 O.s.p. poskytuje účastníkom konania

ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia potenciálne odvolaním napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., pretože v odvolacom konaní nedošlo k meritórnemu prejednaniu a vybaveniu veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.